

højet Betaling, og at det for saa vidt er kommet, men jeg tror ikke paa anden Maade, end at en vis Kres af Læger har sagt, at naar de indgaa ny Aktorder, ville de ikke have det Forhold, der nu er gældende, men have forhøjet Betaling. Saaledes er det, efter hvad der er sagt mig, og jeg tror, at Forholdene ere saaledes, at det er ganske naturligt; men netop derfor tror jeg, at man bør gennemføre en ny Sygekasselov; thi saa vil man ved det Bidrag, her er foreslaaet, være bedre i Stand til at fyldestgøre denne Lægernes Fordring. Det ærede Medlem nævnte i Dag den oprindelig stillede Fordring om fri Sygehjælp, Læge og Medicin. Vi have tidligere talt om det, og efter den Maade, han nævnte det paa, som et Krav, der blot skulde erindres, antager jeg heller ikke, at der for Djebliffet er særlig Grund til at gaa nærmere ind derpaa.

Jeg maa endnu maaste nævne, at naar Lovforslaget er fremsat usorandret som i Fjor, er Grunden dertil, som ogsaa forudsat af de forrige Talere den, at det er den sædvanlige Fremgangsmaade med Hensyn til Lovforslag, til hvilke Tinget ikke har taget Standpunkt. Dette Lovforslag, som foreligger her, er vedtaget af Landstinget. Jeg ved meget vel, at der blev afgivet Udvalgsbetænkning her i Fjor. Jeg kan ogsaa godt sige, hvad der er fremhævet, at paa nogle Punkter kunde jeg godt ved Fremsettelsen i Aar have taget Hensyn til denne Betænkning — det blev ikke mange, men der var ganske vist Punkter, hvor jeg for saa vidt under en Konference havde sagt, at det kunde jeg ikke have noget imod. Altsaa, det kunde jeg have optaget, men hvad det skulde nytte til, forstaar jeg ikke ret, naar der ikke forelaa nogen Nødvendighed derfor. Jeg tror, at Situationen er langt klarere, naar Sagen foreligger paa samme Maade som i Fjor; thi det, at der er afgivet Udvalgsbetænkning i dette Ting, kan ikke saa afgørende Betydning. Hvis Folketinget havde vedtaget Forslaget ved 2den Behandling, havde man haft en Afstemning, men heller ikke det plejer man at lægge absolut Vægt paa. Hvis Tinget derimod havde vedtaget Forslaget ved 3dje Behandling, havde der foreligget en Afgørelse, og det er egentlig først, naar den foreligger, at der kunde være Grund til at tage Hensyn dertil.

Bojsen: Den højtærede Minister betegnede det som et helt nyt Grundlag for Lovforslaget, hvad jeg her havde antydet. Saaledes har jeg aldeles ikke opfattet det. Jeg vilde anse det for ganske urigtigt, naar man tilraadede et Lovforslags Gennemførelse

i en bestemt Rigsdagssamling, saa at tage Ordet for at bygge det paa et helt andet Grundlag. Det har slet ikke været min Tanke. Jeg tror, at det, jeg har søgt at gøre mig til Talsmand for, kunde tilfredsstilles ved Indbringelse i Lovforslaget, som paa ingen Maade vilde kunne berettiget til at falde det et helt nyt Grundlag. Det afhænger ganske af, hvad Omfang vi vilde give den Betragtning. At min Tendens gaar i Retning af at indskrænke de lovbestemte Regler for Sygekasserne saa meget som muligt, vedtender jeg mig ganske, men det kan jo gøres Fyldest i større eller mindre Omfang, og det, jeg antydede, stod jo navnlig i Forbindelse med Bestemmelsen om Lægehjælp, altsaa Bestemmelsen i § 14. Jeg giver den højtærede Minister fuldstændig Ret i, at der er ikke alene at tage Hensyn til Fattigloven, men ogsaa, ja maaste i fuldkommen saa høj Grad, til Loven om Alderdomsunderstøttelse, idet det jo nu bliver Spørgsmaal om, hvorvidt Personer over 60 Aar overhovedet skulle være Medlemmer af statsunderstøttede Sygekasser. Det henstiller jeg nu ganske. Det Spørgsmaal maa tages op til Overvejelse, hvilket Hensyn man vil tage til disse Love. Jeg har ikke været uopmærksom paa Slutningsbestemmelsen i § 14, men jeg opfatter den rigtig nok ikke saadan, som den højtærede Minister betegnede den, at den slaar hele Paragraffen ihjel. Saa vilde man ganske vist kunne forklare det ud af dens Tilblivelsesmaade, at den nemlig oprindelig ikke hørte hjemme i Lovforslaget, men var stemt ind deri; men der er noget urimeligt i, at den samme Paragraf indeholder Reglen og en Slutningsbestemmelse, der slaar den fuldstændig ihjel. Jeg har nærmest opfattet den saaledes, at den egentlig ikke kunde ramme Hovedpunkterne i Paragraffen. Naar der f. Eks. opstilles som Punkt 1 en Hovedfordring til Sygekassen, at den skal yde Lægehjælp i Sygdomstilfælde, kan Slutningsbestemmelsen ikke dispensere fra en saa væsentlig Hovedregel. Jeg har opfattet det nærmest saaledes, at alle de mange mindre Regler, der findes i Lovforslaget om Sygekasserne, kunne modificeres efter de lokale Omstændigheder. Jeg tror derfor ogsaa, det vil være en naturlig Genstand for Udvalgets Overvejelse netop at komme til at fastsætte Bestemmelser for, hvor meget der kan være Genstand for frit Støn i denne Paragraf, og hvad ikke. At Understøttelse i Sygdomstilfælde, jaavel for Patienten selv som for Familien, maa være af de Bestemmelser, der ere ufravigelige, synes jeg nok er naturligt, men det er mig ganske klart, at der vil rundt omkring i de forskellige Kommuner og